



SVĚTLANKOVSKÝ

ČASOPIS

17. číslo/2018

Obsah

Úvodní slovo.....	3
Rozhovor s Miriam Holubcovou	4
Moje práce ve školce	7
Corey Tut.....	8
Anketa.....	10
Návštěva Olešnice	12
Skupina Kelly Family	14
Komiks.....	16
Na dlouhou chvíli	17
Chvilka poezie	18
Vzpomínka na ples.....	20
Stalo se	21

Milé čtenářky a vážení čtenáři

Právě držíte v ruce 17. číslo Světlankovského časopisu, kde můžete najít spoustu zajímavého čtení. Dozvíte se něco víc o naší pastorační asistentce, dočtete se informace o světoznámé hudební skupině, najdete tu pěkné básně, zajímavé osobní články, výsledky ankety, a také nově jeden fotokomiks. Pokud by Vám zde něco chybělo nebo Vás něco zajímavého napadlo, tak o tom můžete napsat do dalšího čísla nebo mi dát vědět na mail redakce. Všem, kteří přispěli do tohoto čísla, moc děkuji, mám radost, že náš časopis jde stále dopředu.

Redakce časopisu Vám přeje příjemné prožití času prázdnin a dovolených, ať si pořádně odpočinete, načerpáte nové síly a prožijete léto bez mráčků.

Robert Bidmon
šéfredaktor časopisu



Rozhovor s Miriam Holubcovou



Co se ti honilo hlavou, když jsme tě požádali o rozhovor?

Asi jen technický věci, že musíme najít společný čas a místo. A potom jsem si říkala, jestli by tam neměl být někdo zajímavější.

Jak dlouho pracuješ pro Charitu Svitavy?

Teď je to deset let.

V čem vidíš největší smysl svojí práce?

Já jsem nastavená na práci s lidmi a Charita je asi jediným zaměstnavatelem, který mi může dát i ten duchovní rozměr. Že třeba mše svatá, může být náplní mojí práce. A smysl ten, že lidi, kteří jsou tady, jsou spokojeni, protože jinak by asi seděli sami doma a nerozvíjeli se. Co jsem tady, tak pořád vidím takový celkový posun – jak materiální, tak i ten přínos pro lidi s postižením a seniory.

Jak bys vysvětlila náplň svojí práce - jako pastorační asistentka?

Tak já mám na starost sbírky (Tříkrálovou a postní almužnu), organizaci poutí a starám se o duchovní rozměr práce s klienty a pracovníky. Taky můžu pomoci řešit problémy nebo jen vyslechnout a jsem vázaná mlčenlivostí (a Alzheimerem 😊), takže to nemůžu a nepustím dál. Můžu se jezdit pomodlit s klienty CHPS nebo si s nimi popovídat. A samozřejmě spolupracuji s duchovními ve farnosti a panem děkanem. Podávám jim informace, co se děje v Charitě a naopak, Charitu informuji o dění ve farnosti. Jsem přítomna i u výběrových řízení.

Čím jsi chtěla být jako malá?

Já jsem chtěla být paní učitelka, protože jsme si na to často hráli. A pak taky doktorka a princezna.

Co se ti dnes vybaví jako první, když se řekne slovo „dětství“?

Dětství strávené u babičky a spoustu zvířátek.

Jaké máš koníčky?

Turistika, cestování, knížky a sbírání bylinek (já si je nepěstuju, ale ráda na ně chodím).

Jak nejraději trávíš svůj volný čas s rodinou?

Určitě v přírodě – v lese, na louce...

Máte doma nějaké domácí mazlíčky?

Máme hodně ☺ Asi nejmazlivější je pes. Pak máme 5 koček (ale z toho jen dvě dobrovolně a nedobrovolně ty tři další).

Cestuješ ráda? Kde jsi byla nejdál a kam by ses chtěla podívat?

Mně stačí Čechy, i když jsem ještě nenavštívila všechny pěkný místa. A podívat bych se chtěla do Slovenského ráje a na Oravu. A v dalekém zahraničí na Island.

Kam bys doporučila, aby se podívali naši čtenáři?

Tady v Čechách je všude krásně – třeba všude po horách, na hradech a v údolích.

Jaké je tvoje nejoblíbenější jídlo?

Krkonošské kyselo a brambory na loupačku.

Čím bys pohostila návštěvu ze Světlanky?

Tak chleba mám vždycky a česneková pomazánka je taky udělaná hned. A okurky a rajčata se u nás taky vždycky najdou.

Jakou lidskou vlastnost máš nejraději a jakou u lidí nemáš ráda?

Mám ráda toleranci a upřímnost. A naopak nemám ráda hodnocení druhých, když tam oni sami nejsou, a když se neříkají věci narovinu.

Jaké roční období máš nejraději?

Nejraději mám duben a květen, ale jinak mám ráda vše.

Máš nějaký zážitek z letošní Tříkrálové sbírky?

Moc mě potěšilo, že paní, která neměla k sobě žádný děti na koledování, tak si poradila a chodila koledovat s loutkou.

Chtěli bychom se zeptat, jako hlavní organizátorky poutí naší Charity, kam se můžou letošní poutníci těšit?

Těšit se můžete do Blatnice ☺

Co pro tebe znamená Bible?

Je to pro mě záchytný bod. Kniha, ke které se stále vracím.



Máš nějaké životní moudro? Jaké?

Rozmýšlet, než něco řekneme. Jak se říká – prvně si napočítat do deseti.

Co bys dělala, kdybys vyhrála milión korun?

Asi by to pro mě bylo málo. ☺ Chtěla bych vyhrát víc, protože bych chtěla dát hodně na Charitu Svitavy. A aby zbylo i na další! Když už dávat, tak na víc míst, kde je to potřeba.

Co bys chtěla vzkázat našim čtenářům?

To bude krátký: USMÍVEJTE SE



Moje práce ve školce

(autor článku: Lenka Šimperská)

Do školky v Lačnově chodím pomáhat asi 3 roky jako uklízečka. Moc se mi tam líbí, děti a paní učitelky mě mají moc rády. Jezdím do školky jednou týdně a to ve středu, vozí mne tam taťka ráno autem, a po obědě zas pro mě přijede. Ve školce utírám parapety, vysávám, umývám podlahy, utírám v jídelně stoly a také pomáhám dětem při oblékání, když jdou ven. Jsem ve školce moc spokojená, mám tam všechny moc ráda.

Nejčastěji se ke mně hlásí Daneček, Natálka, Lucinka, Erdík, Kristýnka atd... Děti jsou moc milé, mám je ráda, ale dovedou také dělat lumpárny a někdy křičet, až mi jde z toho hlava kolem. Jsem ráda, že jim pomáhám, a taky mi dodávají energii a radost.



Corey Tut

(autor článku: Katka Pevná)

Corey je newyorský muzikant a textař s poměrně pestrou hudební paletou. Je to náš světlankovský kamarád, který zaujme nejen tvorbou a sametovým karamelovým hlasem, ale také vzhledem. Skládá od osmi let, avšak alba začal vydávat později. V současné době je jich šest a každý si v nich najde to své, neboť v hudební škále mají rozsah od popu, punku, rocku, až po elektronickou taneční hudbu, jenž nesmí chybět na žádné pořádné párty. Pro své texty se Corey inspihuje ve svém vlastním životě nebo všeobecným děním kolem sebe. Skladby komponuje a nahrává ve svém malém studiu, kde nechybí pohodlný gauč. Vše probíhá za zvědavých pohledů jantarových očí parťáčky Loly a jeho alba si lze zakoupit skrze Coreyho stránky nebo známé platformy.



Vysoký modrooký umělec, pro nějž je nyní tak typická výrazná barva vlasů (například temně fialová, tmavě modrá či neonová, světle zelená, sytá tmavá růžová, atd.), má rád kávu a sladké, je vegetarián, cvičí jógu a mezi jeho koníčky patří cyklistika, turistika po New Yorku a výlety, na kterých nikdy nezapomene udělat tuny fotek. Corey neuznává žádnou formu násilí, podporuje ve své domovině asociace aktivní proti zbraním a ozbrojování a činné v oblasti lidských práv. Corey má hodně sourozenců a žije s Lolou, krásnou černou kočkou s bílými

pacičkami, náprsenkou a jantarovýma očima.

Corey úzce spolupracuje se svým dlouholetým přítelem, režisérem a hercem Geraldem McCullouchem, k jehož třem filmům propůjčil některé ze svých skladeb. Spolu pak v listopadu minulého roku navštívili Českou republiku a pobýli na prodloužený víkend ve Svitavách. Zavítali také na Světlanku, kde Corey všechny potěšil malým soukromým koncertem. Hudebníkovi moc chutnalo v místní vegetariánské restauraci Vedantě. Neděle se nesla ve znamení výletu do Litomyšle, z něhož byl také velmi nadšený. Líbilo se mu ovšem i ve Svitavách a hodně se těší, až se sem opět podívá a opět navštíví své kamarády z denního centra. Doufá, že tak bude moci učinit ještě tento rok - nejspíše v září. Rovněž by se mohlo znovu uskutečnit jeho veřejné vystoupení, pravděpodobně v Červené knihovně.



Anketa

V dubnu proběhla na Světlance anketa, ve které její účastníci odpovídali na otázku: *Kde a s kým byste chtěli trávit dovolenou?*

Ankety se zúčastnilo celkem 23 respondentů.

Výsledek byl ve většině odpovědí jasný: mělo by to být někde u moře.

Někteří napsali přesně kde a s kým, a protože nechceme nikoho ošidit o jeho názor, tak Vám sem všechny odpovědi napíšeme. Je zajímavé se do toho začíst a vnímat to, jak to vidí jiní.

- s rodinou u moře (2x)
- v Chorvatsku
- s přítelkyní u moře v Turecku
- na krásném ostrově s lidmi, kteří si to umí užít
- s rodinou a přítelkyní u moře nebo v Brně
- s Davidem u moře
- se svými dětmi, manželem a mým bráškou u moře
- na cestě kolem světa s kamarády
- s někým, kdo je veselý a milý společník, ale koho zatím neznám a i s dalšími přáteli i rodinou a dětmi u rakouských jezer, hory, zeleň, výhledy květiny a potůčky
- s Coreym Tutem a Geraldem McCullouchem v New York City
- v Poličce, Litomyšli a v Paříži s kamarádem Martinem
- v Egyptě k pyramidám s tátou
- s Lenkou Van Ngyen Tao „Světlanka“ na slunné pláži v Karibiku
- do Paříže s celou Světlankou a s činčilou
- s rodinou u moře a na horách

- s Jirkou Šmardou v Rozstání
- s rodičema v Poličce
- se Zuzkou Moravcovou na Haiti
- s Lenkou Riedlovou ve Francii
- s mámou a tátou na zahradě
- se svou rodinou – na místě nezáleží
- mám vysněnou dovolenou. Možná ani nezáleží na tom kde, ale důležité je být s těmi, které miluji a to v pohodě, radostně a zajímavě. Hlavně se nenudit!
- doma s přítelkyní
- doma s Kubíkem

Všem Vám, kteří jste se zapojili do vyplnění ankety, moc děkujeme
a přežeme Vám, aby se Vám Vaše přání splnila ☺
Těšíme se na další spolupráci.



Návštěva Olešnice – muzeum modrotisku

(autorka článku: Milada Kocourková)

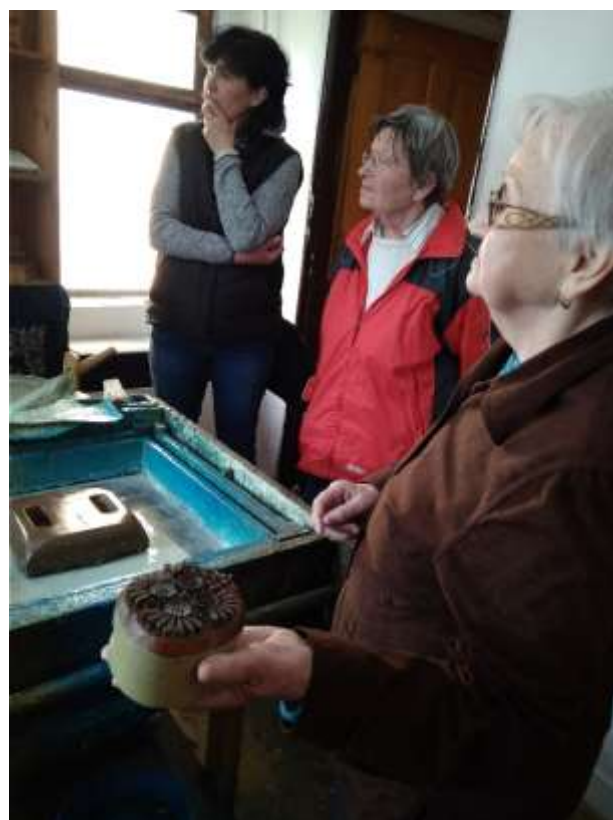
Minulý měsíc jsme s vedoucími „Světlanky“ a několika ženami se vypravili do Olešnice na Moravě, kde se dosud nachází původní ruční výroba překrásného modrotisku. V malé chaloupce již od počátku 19. století, rodina Danzingerů založila výrobu horáckého modrotisku, z jedinečných dřevěných forem, které jsou dědictvím rodiny, jejichž potomci dodnes zachovávají postup a materiál, tak, jak jejich předkové.



Jsou zde vyráběny překrásné, ručně tištěné vzory, které patřily i do výbavy nevěst. Ubrusy, modrotiskové látky na ženská oblečení, zástěry, sukně, části místních horáckých krojů atd. Práce je velmi namáhavá, musí se dodržovat tradice výroby, na strojích, které jsou původní. Byly jsme okouzleny, co vše se v této malé chaloupce skrývá. Jaké kulturní bohatství zde předkové a současní majitelé zachovali.

Všechny jsme si z muzea odnesly nejenom vzpomínky, ale i různé výrobky, které nám budou připomínat tento horácký kraj, jeho lid, jeho lásku k tradicím, které je třeba předávat dalším pokolením.

S povděkem i já vzpomínám na tuto návštěvu v místech tzv. moravského Horácka.



The Kelly Family

(autor článku: Josef Balint)



The Kelly Family je hudební skupina. V roce 1966 Barbara Ann a Daniel Jerome Kelly opustili USA se čtyřmi dětmi s Dannym, Caroline, Kathy a Paulem, které měl Daniel se svou první ženou. Poté se usadili v jižním Španělsku. Inspirováni tradicemi začali s dětmi zpívat a tančit na folkovou muziku. Hudbu měli rádi, ze začátku hráli po okolí, svým přátelům a známým a později začali vystupovat na narozeninových oslavách, svatbách a místních fiestách. V roce 1967 se jim narodil první společný syn Johnny a po něm další děti Patricia (1969), Jimmy (1971) a Joey (1972). V roce 1973 se rodina přestěhovala do Pamplony, kde vystupovali v taverně. Barbara učila doma děti balet a chodily také na hodiny hudby. Pod jménem "*Kelly Kids*" je bylo možné vidět ve španělské televizi již v roce 1975. Ve stejném roce se jim narodila dcera Barby. Dále zpívali v Rakousku, Irsku, Německu a Nizozemí. V roce 1977 se jim narodil syn Paddy, za dva roky dcera Maite. V roce 1979 získali první smlouvu k natočení desky u Polydoru. John nazpíval nejvíce písniček. První vydaný singl se jmenoval "*Danny Boy*" a brzy byl následován dalšími. V roce 1980 získali první místo na žebříčku v Nizozemí a Belgii s písní "*Who'll Come With Me*". V roce 1981 se narodil syn Angelo a Barbaře zjistili rakovinu prsu. Rodina se vrátila do Pamplony, kde Barbara rok na to zemřela. Danny, Caroline a Paul v následujících letech skupinu opustili a Kathy jako nejstarší žena ve skupině převzala úlohu své matky a starala se o své mladší sourozence. Po smrti Barbary se Kellyovi vydali do Francie, USA a v roce 1988 do Německa. Tam založili svou vlastní nahrávací společnost "KEL-Life".

Rok 1994 byl pro rodinnou devítičlennou kapelu přelomovým - alba *"Over the Hump"* se prodalo přes 4,5 miliónu kusů. Před *"Over the Hump"* je ve většině států Evropy nikdo neznal. Ale s vydáním této desky prorazili v mnoha státech Evropy mimo jiné i v České republice. Brzy následovala alba *"Almost heaven"*, *"Growin' up"*, *"From their hearts"*. Po vydání posledního jmenovaného alba se skupina Kelly Family rozešla. V roce 2002 zemřel otec Daniel.

Angelo, Kathy a Jimmy zpívají sólově, Patricia a Maite se na sólovou kariéru připravují a John hraje a zpívá se svou ženou Maite Itoiz, která je operní zpěvačkou. Z původní devítky tvoří v současné době *"The Kelly Family"* jenom pětice - Joey, Kathy, která se ke skupině vrátila, Patricia, Maite a také bratr Paul, který s nimi zpíval v dětství. Účast na společných koncertech v budoucnu nevyloučil ani Jimmy. Členové Kellyovy rodiny stále vystupují na koncertech, převážně v Německu, ale někteří i v okolních státech. Skupina v roce 2017 oznámila svůj návrat a vydala své nejnovější album *We Got Love*. Kelly Family dorazili i do České republiky zahrát po dlouhých šestnácti letech. Populární skupina nyní vystoupila 8. března 2018 v zaplněné O2 Areně.



Jsem velkým fanouškem Kelly Family a mám jejich cd, knížku o nich a velký plakát, na kterém je Angelo a Paddy. Ze všech nejvíc mám nejraději Angela, který je teď bubeníkem kapely. Moje nejoblíbenější písnička je *I Can't Help Myself*.

(zdroj: *Wikipedie, tv.nova.cz*)



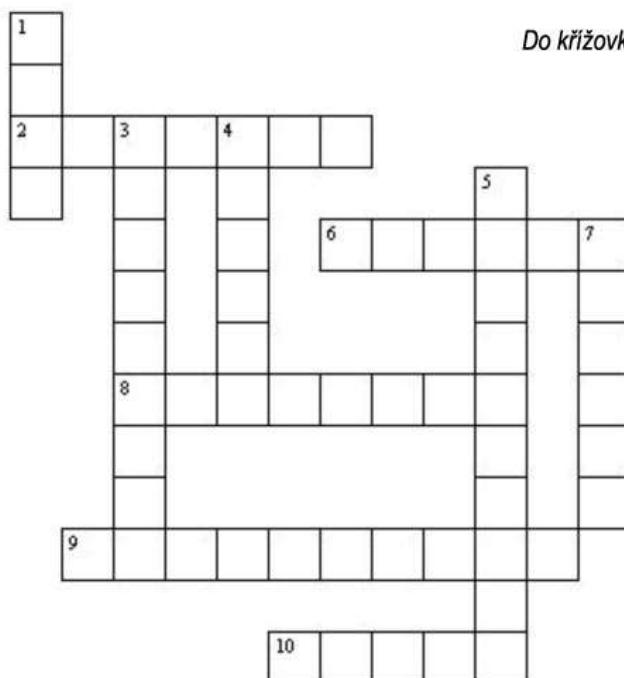
VELIKONOČNÍK ÚTOČÍ

světlankovský fotokomiks o neznámém velikonočním útočnickovi



Na dlouhou chvíli

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9



Do křížovky запиšte hlavní města těchto zemí:

VODOROVNĚ:

2 Portugalsko

6 Španělsko

8 Finsko

9 Holandsko

10 Česká republika

SVISLE

1 Norsko

3 Švédsko

4 Belgie

5 Slovensko

7 Irsko

Daminův návrat

(autor básně i obrázku: Karel Kopecký)

Damine, Damine, ty pěkně popřídáš,
když na předení přidáš.

Damine, Damine, mám tě moc rád,
jsi pro mě můj prima kamarád.

Damine, Damine, abych ti uložil
peníze v bance,

ty ses mně zaběhnul ke Světlance.

Damine, Damine, ty jeden tuláku,
abych tě hledal od pátku do pátku.



V tichu zahrádky

(z básnické prvotiny Hany Hnilicové)

Dům na zahrádce plné květů,
na které s něhou pohlížím.
Tak mile, blaze, krásně je tu...
Tvůrce mě laská Duchem svým.

Vánek s listy stromů hraje,
modlitba se nese výš.
Obestírá mě předzvěst ráje,
v němž věčně vládne Pán Ježíš.

Zahrádka ta mi připomíná,
ještě skvostnější zahradu.
Se vznešeností Hospodina,
kam zve po žití západu.

Dík Bohu za největší krásu,
kterou mi s láskou daroval.
Po naplnění mého času,
k sobě mě chce vzít králů Král!



Moje vzpomínka na ples

(autor článku: Robert Bidmon)

Hodně moc vzpomínám na 17. ročník Valentýnského plesu, kde se mi moc líbilo. Soutěžili jsme v různých soutěžích (např. v přendávání balónků nad hlavou) a při hlavní soutěži „Miss a Misák“. Moc se mi líbila hezká výzdoba a každý jsme dostali na ruku mašli se srdíčkem. Hrála nám tam kapela ABC a my známe jejich zpěvačku Zdeničku, tak jsme si všichni dobře zatancovali. Na večeri jsme měli výborné jídlo - řízek s bramborovým salátem a ještě jsme dostali zákusek. Každý tanečník se choval slušně ke svojí tanečnici a já jsem z toho všeho měl velkou radost. Už se těším na další ročník.



STALO SE ...



Po roce jsme opět vyrazili koledovat po našem náměstí. Letos se nám otevřely i dveře, které pro nás byly při minulém koledování zavřené. Všem dárcům moc děkujeme.

Před dobou postní jsme se pobavili na masopustu. Pochutnali jsme si na tradičních dobrůtkách, skvěle jsme si zatančili a nejlepší tečkou byla parádní tombola, ve které vyhrál každý. Letos se tato akce opravdu vydařila a vykouznila úsměv na každé tváři.



Únor si bez Valentýnského plesu snad ani nikdo na Světlance nedovede představit. Letošního 17. ročníku se někteří z nás účastnili poprvé a rozhodně ne naposledy. Všichni jsme se pobavili, někteří navázali nová přátelství a už teď se všichni těšíme na příští rok 😊

Radostné setkání jsme zažili při vernisáži výstavy Proměny. Všechny klienty hřál pocit dobře odvedené práce v podobě nádherných obrazů, které malovali pod vedením pracovníka Tomáše. Slavnostní chvíli zpestřilo hudební vystoupení klientů, kteří nacvičili černošský spirituál a hlavní hudební doprovod byl od koncertního mistra Janáčkovy opery v Brně, Josefa Klíče, který nám zahrál na violoncello. Letošní ročník se opravdu vydařil.





Ti zpěvavější z nás se účastnili přehlídky „Život je jen náhoda“ v Poličce. Byly nás plný dvě auta a bylo příjemné vidět, co všechno naši kolegové umí a zároveň moci předvést, jak zpíváme my. Potlesk plného sálu nám vykouznil úsměvy na rtech.

Po roce se opět stala Světlanka místem, kam se slétli čarodějové a čarodějnice z celého okolí. Hitem letošního roku se stala přehlídka, kde se všichni předvedli minimálně o 200 let mladší, než ve skutečnosti jsou 😊



Obrovskou radostí pro nás bylo loňské vítězství v Burze filantropie. Ovšem tuto radost jsme začali vnímat až nyní na jaře, kdy jsme získané mobilní zahrádky osadili zeleninou, bylinkami a nejrůznějšími kyticemi. Všichni nyní máme možnost pracovat na zahradě a vidíme, kolik je to starostí něco vypěstovat. Největší odměnou nám jsou plody naší práce a to věřte, že si je umíme vychutnat.

Již nyní se také radujeme z dalšího vítězství na této burze, a to, že se v budoucnu zde na Světlance vysází ovocný sad. Všem moc děkujeme za hlasování, protože jsme vyhráli právě díky obrovské podpoře Vás ostatních.





Letošní jaro bylo plné oslav pro naši paní ředitelku Blanku Homolovou. V březnu oslavila svoje životní jubileum, v dubnu jí byl vysazen strom v parku Patriotů a v květnu přebrala výroční cenu Svitavského klubu Laurus a stala se tak 20. oceněnou svitavskou osobností. Samozřejmě jsme ji při těchto významných událostech doprovázeli a přejeme ji jen vše dobré. Milá paní ředitelko, děkujeme Vám za Vaši práci.



Náš tradiční první výlet směřoval opět do Litomyše. Letos jsme se rozdělili na pánskou jízdu a dámský klub a každý jsme po svém objevovali krásy tohoto města. Bylo fajn trávit spolu čas i mimo Světlanku.





Autoři obrazů:

**titulní strana – Lenka Šimperská, Jitka Novotná,
Ola Řehůřková, Monika Kumpertová
tato strana – Josef Coufal**

Časopis vydává: Redakce Svět, Jungmannova 6, Svitavy, 568 02

E-mail: redakcesvet1@seznam.cz

Šéfredaktor: Robert Bidmon

Redakční rada: Lenka Riedlová Cheung